

og gøre Udpantning hos vedkommende Debitor, maaske endogsaa i udlagt Gods, og saa i Løbet af 10 Dage derefter selv fremkalde Konkursen, og derved ødelægge det Udlæg, som jo ellers havde Fortrinsret for ham. Thi det er jo givet, at i Gods, der er behæftet med et i og for sig gyldigt Udlæg, der ikke afkræftes, kan Udpantning ikke gøres paa den Maade, at Udlægshaveren taber sin Ret, men dette vil altsaa nu i større Omfang end hidtil kunne ske. Det findes altsaa, som sagt, uheldigt, og jeg er i Øjeblikket heller ikke klar over, at det ikke er urigtigt, at noget saadant kan ske. Videre kan jeg ikke komme i dette Øjeblik, men jeg tillader mig altsaa til Efterretning for alle, som have Interesse for dette Forhold — det er jo navnlig Provinserne, for hvilke det har Betydning — at gøre opmærksom paa det. Det ligger jo i den højtærede Ministers Magt, hvis han finder, at denne Betragtning er rigtig, saa at stille Ændringsforslag derom til 3die Behandling, og det ligger jo ogsaa i 15 af Tingets Medlemmers Magt.

Justitsministeren (Goos): Med Hensyn til det Punkt, der nu er fremdraget, vil jeg gøre opmærksom paa, at det har været bragt paa Tale i det andet Ting, hvor en af Forslagsstillerne drog det frem, men kom til den Konklusion, som jeg ogsaa tror er rigtig, at det ikke vilde være rigtigt at udstrække denne ny Affattelse af Afkræftelsesreglerne til Udpantning, idet man, saa vidt jeg erindrer i dette Øjeblik, væsentlig holdt sig til, at det vilde være i Modstrid med den fortrinlige Stilling, man overhovedet har givet Udpantning, om Lovgivningen paa et enkelt specielt Punkt vilde drage dette Institut ind under Afkræftelsesreglerne. Man bør ogsaa lægge Mærke til, at Udpantning jo ikke hidtil efter Konkursloven har været undergivet den Afkræftelse, som allerede nu findes, og at det altsaa ikke er noget nyt, at den ny Afkræftelse, som skal supplere den tidligere, heller ikke finder Anvendelse paa Udpantning. At der derved muligvis kan indtræde Kombinationer, som kunne frembyde visse Anomalier, tør jeg ikke paa Forhaand benægte. Det er mig ikke klart, hvorledes f. Eks. den Kombination, som det ærede Medlem fremdrog, skulde løses, men man maa derved erindre, at Udpantning jo er en for visse særlige Krav ved Loven bestemt fortrinlig Ret, og at den jo ikke finder Anvendelse lige over for alle andre Krav, og deri mener jeg,

at Beroligelsen maa findes. Skulde man gøre noget paa Grund af det Forhold, som det ærede Medlem fremdrog, skulde det altsaa snarere være en Revision af Udpantningsloven med Hensyn til, om den har draget Grænsen for de Krav, for hvilke der kan gøres Udpantning, rigtig eller ikke. Jeg tror ikke, at det vilde være heldigt i dette Lovforslag at tage dette Spørgsmaal op, og man har, som sagt, i det andet Ting enstemmig været af den Mening, at det ikke burde ske.

Svend Høgsbro: Maa jeg blot sige til den ærede Minister, at den Betragtning, som den højtærede Minister nu fremdrog, at Udpantningsretten, der jo i Forvejen giver disse Fordringer en bedre Stilling end andre, ogsaa skulde hjemle, at de i dette Forhold fik en bedre Stilling, ikke synes mig overbevisende, thi det er jo dog ikke Meningen med Udpantning lige saa lidt som med de andre Retsmidler, som vi kende i vor Lovgivning, gaaende ud paa en særlig hurtig Retsfølgning, at give nogen anden Fortrinsret over for andre Fordringer end netop Hurtigheden. Vi have jo kendt det tidligere i vor Lovgivning, at det rent formelle Grundlag for en Fordring, f. Eks. Haandskrift osv., gav en bedre, en privilegeret Retsstilling i Forhold til Fordringer med andet formelt Grundlag, men det ere vi dog komne bort fra. Det synes mig i og for sig at være nok, at man har denne Adgang til en hurtig Retsfølgning, som ligger i Adgangen til Udpantning, og det synes mig ikke indlysende eller i alt Fald ikke at fremgaa af den Betragtning, at denne Fordring saa ogsaa skulde have det Privilegium at blive staaende, hvor de andre falde. Men jeg skal ikke forfølge dette videre i Øjeblikket.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Paragraffer samt Sagens Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forøgelse af Antallet af Embeds- og Bestillingsmænd under den kgl. Landsoversamt Hof- og Stadsret.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)